

ИЗВЕШТАЈ ВЕЋА ЕКОНОМСКЕ ГРУПЕ ПРЕДМЕТА О ПОСЕТИ ВИМИНАЦИЈУМУ

Ове године за ученике прве и друге године смера за туристичке техничаре организована је посета „ Виминацијума“. Посета је реализована у складу са годишњим планом већа економске групе предмета.

На овај излет пошли смо 01.11.2017. године у 8 и 30. Аутобус туристичке агенције“ Arriva Litas“ чекао је испред школе. Ученици су били тачни и 43 ученика и 3 професора кренули су на овај излет.

Виминацијум нам је поред стручне праксе и стручног усавршавања пружио и много више. Било је то једно предивно путовање у прошлост и сусрет са моћном и великом римском цивилизацијом „ очи у очи“. Тешко је да кроз предавања и књиге човек стекне потпуну слику о снази лепоти и суровости Римске империје.

Виминацијум (лат. Viminacium) је археолошко налазиште у близини Старог Костолца, 12 километара од Пожаревца. Римски војни логор и град настао је у I и трајао до почетка VII века. Био је један од најзначајнијих легијских логора на Дунаву, а извесно време и главни град римске провинције Горње Мезије (Moesie Superior), која је обухватала највећи део Србије, северну Македонију и део северозападне Бугарске.

Под Хадријаном стекао је статус муниципија, града са високим степеном аутономије који подразумева и независну градску управу. За владавине Гордијана Трећег постаје колонија римских грађана и добија право ковање локалног новца. У оквирима римске управе био је то највећи статус који један град може да досегне. Овде је 211. године Септимије Север прогласио царем свога сина Каракалу. Виминацијум имао је више десетина хиљада становника, док је логор око кога је настао град имао чак 6.000 војника.

Обимна археолошка истраживања започета су због изградње термоелектране и површинског копа Дрмно, 1977. године, на простору некропола, југозападно од каструма. Истраживања су дала изузетно богат и значајан археолошки материјал. Пронађене су занатске радионице, а и пећи за печење опеке. Пронађене су терме, које су биле главно састајалиште Римљана. Ископано је шест базена, понегде се назире и осликани зидови са цветним и животињским мотивима. У средишту терми биле су просторије за масажу. Купатило је било парно: топао ваздух је циркулисао између стубића и загревао опеку испод подница. Вода је стизала са извора, у слободном паду, аквадуктом истраженим у дужини од десет километара. Пронађене су и светиљке које су служиле за ноћно купање.

Ископан је Маузолеј, за који се претпоставља да је гробница цара Хостилијана, сина цара Трајана Деција, које је боравио у Виминацијуму током 251. године. Хостелијан је дошао на престо после трагичне смрти његовог оца Трајана и брата Херенија. Ни Хостелијан није дуго поживео, умро је вероватно од куге. Могуће је да је спаљен у Маузолеју. Пронађено је више гробница са изузетним фрескама. Две фрескама осликане гробнице потичу из доба паганства, закључује се по декорацији флором и фауном живих боја. Трећа гробница украшена је ликом девојке која је припадала вишим друштвеним слојевима, на шта упућују пронађени делови златном бојом обрубљене хаљине. Ова прелепа млада девојка названа је Мона Лизом

Виминацијума. Њен тајанствени осмех као да потврђује да Виминацијум крије још много тајни које чекају да буду откривене. До сада је истражено више око 14.000 гробница, Фреско-сликарство је, уз налазе гробница пружало значајне податке о почецима хришћанства на овим просторима. Налаз гробница са Небеским јахачем и Христовим монограмом пружају идеју како се паганство преображавало у хришћанство.

Све ово сазнали смо и чули од шармантне и лепе Љиље, нашег туристичког водича која је високо професионално уз јако добру процену изложила праве информације, таман толико да ученике заинтересује и држи им пажњу.

Ученици су били пристојни и коректни и како нам је наш водич рекла необично пажљиви и заинтересовани. Организација друштва из тог давног времена увек изнова фасцинира. Воду су у град доводили из околине Курјача а не са Хомоља како је првобитно изгледало, имали су решену канализацију, путеве широке као данашњи аутопутеви. . . Наша цивилизација скоро 2000 година касније има мобилне телефоне и компјутере а проблеми инфраструктуре нису тако добро решени. То човека оставља змишљеним и са много питања на која нема одговора.

Видели смо и реконструисани амфитеатар који сада може да прими 2000 људи а могао је да прими и десет пута више у време Римске империје. Овде су робови гладијатори улазили у арену и борили се једни против других. Овде су у арену на људе пуштани медведи и тигрови. Потпуно је други доживљај гледати филмове о том времену и слушати приче и наћи се на том месту и осетити и замислити сву суровост снагу и величину цивилизације која је владала светом. Сигурно је за публику која у току лета овде гледа позоришне представе и опере то изузетан доживљај. Амфитеатар је тако акустичан да се и шапат из центра чује до најудаљенијег угла. То сведочи о изузетним инжињерима које је Рим тог времена имао.

У току је и изградња хотела у стилу римског војног логора, Каструма. Поред хотела налазиће се и адреналински парк где ће туристи прелазити на изазовнији и напреднији ниво тако што ће одговарати на питања везана за живот и историју Виминацијума. Веома брзо, до наредног лета планира се и изградња римског купатила. Све ово учиниће Виминацијум још привлачнијом туристичком дестинацијом, како за туристе из земље и света тако и за нас становнике овог краја.

Посебан доживљај за све нас била је посета Научно истраживачког центра Domus Scientiarum који има вишеструку намену. Овде научници из Србије и света користе кабинете, библиотеке и атријуме за истраживања, рад са студентима, летње школе, за семинаре и тематске скупове а истовремено служи и за смештај туриста и нуди различита јела са римске трпезе. Зато је интересовање за боравак у Виминацијуму све веће. Domus Scientiarum који представља заправо реплику римске виле из тих давних времена одушевио нас је и вратио у прошлост. Поред златне рибице у фонтани чинило се да је све лепо и могуће и да ће се све жеље испунити. У атријумском дворишту ове виле заиста смо осетили атмосферу античког Рима а свако од нас је могао да буде император, легионар или археолог. Ово је наша трећа посета Виминацијуму, тако да нас три професорке и колегинице нисмо очекивале нови доживљај... Ипак Виминацијум нас увек изнова испуњава новим доживљајима и

сознањима, враћа нас у прошлост Старог Рима и фасцинира. Ово је доживљај који не треба никако пропустити.

Поред реализованог дана практичне наставе и испуњених и образовних и васпитних циљева мислим да ће реченица Флавија Грацијана ипак најбоље изразити наше утиске:“ Можда је боравак у овом граду добро знамење...”

Светлана Стефановић

Вера Стокић

Снежана Милорадовић